

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11CoCsp/20/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119252053
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Deáková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6119252053.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Deákovovej a sudcov JUDr. Jany Haluškovovej a JUDr. Jozefa Zlochu ako členov senátu, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený Tomáš Kušnír, s.r.o. Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanej: B. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom Ľ. C. XXXX/XX, XXX XX N., zastúpená ZASTAVME ÚŽERU - Občianske združenie na právnu ochranu občana a finančného spotrebiteľa so sídlom Pod Hájom 1367/169, 018 41 Dubnica nad Váhom, IČO: 51 255 022, o zaplatenie 1.472,10 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č.k. 17Csp/47/2019-147 zo dňa 09.01.2020, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

II. Žalobcovi **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanej v rozsahu 100%, ktoré je mu žalovaná **p o v i n n á** zaplatiť v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o ich výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.472,10 Eur spolu s 5% úrokom z omeškania ročne od 15.06.2017 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (prvý výrok) a žalovanej uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100% do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania na účet právneho zástupcu žalobcu (druhý výrok).

Z jeho dôvodov vyplýva, že po vykonanom dokazovaní, aplikujúc ustanovenia §261 ods. 6 písm. d), §497, §502 ods. 1, §503 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej v texte aj len „OBZ“), §52 ods. 1, §53 ods. 9, §565 Občianskeho zákonníka (ďalej v texte len „OZ“), §1 ods. 1, 2, §9 ods. 2 písm. j), §11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre (ďalej v texte len „zákon č. 129/2010 Z.z.“) považoval súd prvej inštancie za preukázané, že právny predchodca žalobcu spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s. uzatvorila so žalovanou dňa 09.04.2013 Zmluvu o hotovostnom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 5.000,- Eur, ktorý sa zaviazala splatiť v 84 mesačných splátkach po 115,43 Eur; zaplatila však celkom 3.527,90 Eur; spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s. vyzvala žalovanú výzvou zo dňa 03.08.2016 na zaplatenie celého úveru, pričom z fotokópie podacieho hárku vyplýva, že zásielka bola žalovanej odoslaná dňa 05.08.2016.

Žalobca sa domáhal zaplatenia zostatku požičanej sumy vo výške 1.472,10 Eur. Okresný súd z dôvodu nedodržania ustanovenia §53 ods. 9 OZ zosplatnenie úveru vyhodnotil ako neplatné. Konštatoval, že žalobca nepreukázal, že žalovaná ako spotrebiteľ bola upozornená na to, že je v omeškaní so zaplatením jednotlivých splátok. Následne posúdil právny vzťah strán sporu z titulu zmluvy o hotovostnom úvere ako spotrebiteľský a po preskúmaní zmluvy o hotovostnom úvere dospel k záveru, že je v nej neurčito,

a teda neplatne, uvedená RPMN (od 19,6 do 20,3 %). Celková suma, ktorú mal zaplatiť spotrebiteľ podľa úverovej zmluvy vo výške 8.904,84 Eur, je uvedená nesprávne, v neprospech spotrebiteľa, pretože matematickým prepočtom 84 dohodnutých splátok po 115,43 Eur celková suma, ktorú mal zaplatiť spotrebiteľ podľa úverovej zmluvy, predstavuje 9.696,12 Eur. Poskytnutý spotrebiteľský úver preto považoval v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) Zákona č. 129/2010 Z.z. za bezúročný a bezpoplatkov.

V súvislosti s námietkou žalovanej o tom, že žalobca nie je v spore aktívne legitimovaný, poukazujúc na prílohu č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok, z ktorej vyplýva, že vlastníkom pohľadávky v čase jej postúpenia bola spoločnosť AB 1 B.V. súd prvej inštancie konštatoval, že uvádzaná skutočnosť v prílohe č. 1 k postúpeniu pohľadávky o tom, že vlastníkom pohľadávky je spoločnosť AB 1 B.V. je len zrejmom nesprávnosťou, čo vyplýva jednak z oznámenia spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. ako aj z oznámenia právneho zástupcu za spoločnosť AB2 B.V. (ako nástupníckej spoločnosti za spoločnosť AB 1 B.V.). Súd prvej inštancie preto uzavrel, že spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s. platne postúpila svoju pohľadávku voči žalovanej na žalobcu. Tento je v spore aktívne vecne legitimovaný. Pokiaľ žalovaná namietala, že podľa prílohy č. 2 k Zmluve o postúpení pohľadávok v prípade, že do súdneho konania vstúpi Združenie na ochranu spotrebiteľa, má byť pohľadávka späťne postúpená postupcovi, súd prvej inštancie poukázal na skutočnosť, že týmto dojednaním sú viazané len zmluvné strany, teda spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s. a žalobca, len medzi nimi je možné takéto dojednanie vynútiť. V konaní nebolo preukázané, že by došlo k spätnému postúpeniu pohľadávky na spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s.; spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s. nepožadoval späťne postúpiť takúto pohľadávku a táto pohľadávka na spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s. ani nebola postúpená.

Keďže v konaní nebolo sporné, že žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 5.000,- Eur, z ktorého vrátila len sumu 3.527,90 Eur a neuhradila istinu 1.472,10 Eur, ktorú požadoval žalobca v tomto konaní zaplatiť, súd prvej inštancie zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi istinu 1.472,10 Eur ako rozdiel medzi poskytnutým úverom 5.000,- Eur a uhradenou čiastkou 3.527,90 Eur a zároveň v súlade s §3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5% ročne z priznanej istiny od 15.06.2017 až do zaplatenia.

.4 ahu 6alobu v celom oval záver018.e mieta. O trovách konania okresný súd rozhodol v zmysle §255 ods. 1 zákona č.160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej v texte aj "C.s.p.") a v spore úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanej náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala žalovaná v zákonom stanovenej lehote odvolanie z dôvodov uvedených v §365 ods. 1 písm. f) a h) C.s.p. a navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný na podanie žaloby, pretože jeho právny predchodca nemohol právne účinným spôsobom postúpiť pohľadávku na žalobcu, lebo tento v čase postúpenia už predmetnú pohľadávku nevlastnil. V prejednávanej veci sa nejedná o chybu v písaní, ani o zrejmu nesprávnosť v zmysle §224 C.s.p., ale ide o vecnú nesprávnosť. Právny predchodca žalobcu ani nepostupoval v zmysle §53 ods. 9 OZ a neupozornil žalovanú na skutočnosť, že svojím konaním sa dostala do omeškania s platením splátok, ani na to, že v prípade neuhradenia zmeškaných splátok uplatní svoje právo podľa §565 OZ a vyhlási úver za predčasne splatný. Aj súd prvej inštancie dospel k záveru, že zosplatnenie úveru je neplatné. Keďže nedošlo k platnému zosplatneniu úveru, nemôže byť platným ani následné postúpenie týmto zosplatnením vzniknutej pohľadávky. Takáto pohľadávka k danému obdobiu neexistovala. Zmluva o postúpení pohľadávok je preto neplatným právnym úkonom, v dôsledku čoho žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný v prebiehajúcom spore. Z dôvodu, že zmluva o postúpení pohľadávok je neplatná, súd prvej inštancie nemohol priznať úroky z omeškania k uvedenému dátumu.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej navrhol rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť. Sám právny zástupca žalovanej deklaroval na pojednávaní dňa 05.11.2019, že vykonal dopyt na Holandské kráľovstvo ohľadom dokladov o preukázaní tvrdení o postúpení pohľadávky na spoločnosť AB 1 B.V., ktoré však v tomto konaní nepredložil. V konaní pred súdom prvej inštancie nebol predložený žiadny relevantný dôkaz, ktorý by tieto tvrdenia o postúpení pohľadávky na spoločnosť AB 1 B.V. potvrdil. Zdôraznil, že v prílohe č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok došlo k zrejmej nesprávnosti a táto pohľadávka nebola nikdy postúpená na inú spoločnosť ako na žalobcu, čo potvrdil na dopyt okresného súdu aj pôvodný veriteľ podaním zo dňa 20.08.2019. Označenie AB 1 B.V., uvedené v prílohe č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok, predstavuje len interné označenie ekonomického zaradenia produktu, nie označenie veriteľa, ako to uvádza právny zástupca žalovanej. Žalovaná mala v konaní relevantnými dôkazmi preukázať svoje tvrdenia, že pôvodný veriteľ postúpil pohľadávku na iného postupníka. Žalovaná v konaní síce tvrdila, ale neuniesla dôkazné bremeno ohľadom tvrdení o postúpení

pohľadávky. Poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3MCdo/6/2010 zo dňa 22.09.2010.

4. Žalovaná v replike uviedla, že súd prvej inštancie sa v bode 15. a 16 odôvodnenia rozsudku zaoberal vyjadrením Advokátskej kancelárie GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., z ktorého vyplýva, že spoločnosť AB 1 B.V. zanikla dňa 18.10.2016 z dôvodu zlúčenia so spoločnosťou AB 2 B.V.; spoločnosť AB 1 B.V. zanikla v roku 2016; zmluva o postúpení pohľadávok bola podpísaná v roku 2017, teda v čase, keď zmluvné strany mali byť v ostražitosti a plne si byť vedomé uvádzaných skutočností a mali tento nedostatok odstrániť.

5. Krajský súd, ako funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa §34 C.s.p., preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa §385 ods. 1 C.s.p. len v rozsahu odvolania podľa §379 C.s.p. z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa §380 ods. 1 C.s.p. a rozsudok súdu prvej inštancie podľa §387 ods. 1, 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

6. V zmysle §387 ods. 1, 2 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalovanej, ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým rozhodnutím súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie dospel ku správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenia právnych predpisov a súčasne vec správne právne posúdil. Z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní vecí sa zaoberal len námietkami, uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozhodnutia z hľadiska, či v konaní došlo k vadám, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§380 ods. 2 C.s.p.).

8. Odvolanie nie je dôvodné. Právne závery súdu prvej inštancie sú súladné s vykonaným dokazovaním, čo je zistiteľné z obsahu spisu. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom i s argumentáciou súdu prvej inštancie.

9. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že právny predchodca žalobcu Home Credit Slovakia, a.s. uzatvoril so žalovanou dňa 09.04.2013 Zmluvu o hotovostnom úvere, na základe ktorej žalovanej poskytol 5.000,- Eur, ktorú sumu sa zaviazala splatiť v 84-och mesačných splátkach po 115,43 Eur. Žalovaná celkom zaplatila 3.527,90 Eur. Žalobca sa v spore domáhal zaplattenia len rozdielu sumy, poskytnutej právnym predchodcom žalobcu a zaplattenou žalovanou vo výške 1.472,10 Eur (5.000,- Eur - 3.527,90 Eur). Keďže žalovaná porušila svoju povinnosť splácať poskytnutý úver riadne a včas, právny predchodca žalobcu výzvou zo dňa 03.08.2016 vyzval žalovanú na zaplattenie celého úveru.

10. Súd prvej inštancie správne posúdil právny vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou ako vzťah spotrebiteľský, kde uvedená úverová zmluva je nepochybne štandardnou formulárovou spotrebiteľskou zmluvou, na ktorú je potrebné aplikovať nielen ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách, ale aj ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z.. Záver súdu prvej inštancie o bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru žalovaná v odvolaní nezospornila.

11. Podľa ustálenej súdnej praxe pod pojmom aktívna vecná legitímácia sa rozumie také hmotnoprávne postavenie žalobcu, z ktorého mu z hmotného práva vyplýva nárok, uplatnený žalobou v sporovom konaní; skúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu) alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania; súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiadna zo strán konania nenamieta. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu vedie vždy k zamietnutiu jeho žaloby. Aktívnu vecnú legitímáciu v spore je možné nadobudnúť aj postúpením pohľadávky, ktorá sa stane predmetom konania.

Námietku žalovanej ohľadom aktívnej legitímácie žalobcu považoval odvolací súd za nedôvodnú. Zo súdom prvej inštancie vykonaného dokazovania nesporne vyplýva, že skutočnosť, uvádzaná v prílohe č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok o tom, že vlastníkom pohľadávky je spoločnosť AB 1 B.V., je len

zrejmom nesprávnosťou, čo vyplýva jednak z oznámenia spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. ako aj z oznámenia právneho zástupcu spoločnosti AB2 B.V. (ako nástupníckej spoločnosti za spoločnosť AB 1 B.V.). Spoločnosť AB 1 B.V. zanikla dňa 18.10.2016 zlúčením so spoločnosťou AB 2 B.V.. Zmluva o postúpení pohľadávok medzi Home Credit Slovakia, a.s. a žalobcom bola podpísaná dňa 14.06.2017. Keďže v spore nebolo preukázané, že pôvodný veriteľ postúpil pohľadávku na spoločnosť AB 1 B.V., súd prvej inštancie správne konštatoval, že spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s. platne postúpila svoju pohľadávku voči žalovanej na spoločnosť žalobcu a žalobca je v spore aktívne vecne legitimovaný. Žalovaná ani v odvolacom konaní nepreukázala svoje tvrdenie o opaku.

12. V konaní nebolo sporné, že žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 5.000,- Eur, z ktorého vrátila len sumu 3.527,90 Eur. Súd prvej inštancie preto správne zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi istinu 1.472,10 Eur, ako rozdiel medzi poskytnutým úverom 5.000,- Eur a doposiaľ uhradenou čiastkou 3.527,90 Eur.

13. Rovnako za nedôvodnú považoval odvolací súd aj námietku žalovanej o tom, že pokiaľ nedošlo k platnému zosplateniu úveru, nemôže byť platným ani následné postúpenie pohľadávky. Z ustanovení §524 a nasl. Občianskeho zákonníka nevyplýva, že platné zosplatenie úveru je podmienkou pre následné postúpenie pohľadávky. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3Obdo/7/2009 zo dňa 14.10.2010, v ktorom najvyšší súd konštatoval, že „ustanovenie §524 ods. 1 Občianskeho zákonníka upravuje postúpenie pohľadávky na základe zmluvy, ktorou dochádza k zmene v osobe veriteľa. Do právneho vzťahu medzi veriteľom a dlžníkom nastupuje namiesto pôvodného veriteľa nový veriteľ bez toho, že by sa inak tento vzťah zmenil. Pohľadávka prechádza v stave, v akom existuje v čase postúpenia, vrátane jej príslušenstva.“ Súd prvej inštancie správne vyhodnotil zosplatenie úveru ako neplatné z dôvodu nedodržania ustanovenia §53 ods. 9 OZ. Uvedená skutočnosť však nemá vplyv na platnosť zmluvy o postúpení pohľadávok medzi pôvodným veriteľom a žalobcom.

14. Z dôvodu bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru bola žalovaná povinná vrátiť len istinu vo výške 5.000,- Eur, čo pri dohodnutých splátkach vo výške 115,43 predstavuje 44 splátok (od mája 2013 do decembra 2016). Od januára 2017 bola preto žalovaná v omeškani s úhradou žalovanej istiny. Keďže však žalobca žiadal zaplatiť úroky z omeškania až od 15.06.2017, teda dňom, nasledujúcim po účinnosti postúpenia pohľadávky, súd prvej inštancie správne, neprekračujúc návrh žalobcu, zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania až od 15.06.2017 a to vo výške 5% zo žalovanej istiny 1.472,10 Eur až do zaplatenia.

15. Žalovaná odvolaním formálne napadla aj výrok o trovách. Keďže ide o závislý výrok (§379 písm. a) C.s.p.) od výroku vo veci samej, odvolací súd ho podrobil odvolaciemu prieskumu a zistil jeho súlad s právnou úpravou.

16. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu v zmysle §387 ods. 1, 2 C.s.p. ako vo výroku vecne správny potvrdil.

17. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa §396 ods. 1 C.s.p. v spojení s §255 ods. 1 C.s.p. podľa pomeru úspechu strán sporu v odvolacom konaní a v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

18. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§393 ods. 2 druhá veta C.s.p.).

Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§393 ods. 2 druhá veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).